

عنوان مقاله:

صلاحیت نهادی های عمومی در تضمین سلامت عمومی شهروندان

محل انتشار:

نهمین کنفرانس ملی پژوهش های نوین در تعلیم و تربیت، روانشناسی، فقه و حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

اکبر سبحانی - - وکیل پایه دادگستری و فوق لیسانس حقوق خصوصی

خلاصه مقاله:

تضمین سلامت عمومی، جزئی از حقوق بنیادین شهروندان در هر جامعه سیاسی است. هر شهروندی به مثابه عضوی از جامعه صرف نظر از ملاحظات نژادی، دینی، سیاسی و فرهنگی صرفاً به واسطه وجود رابطه شهروندی، دارای حق و استحقاق لازم جهت بهره مندی از این حق می باشد. این دسته از حقوق، که به طور معمول از آنها در امتداد صیانت و حمایت از تضمین سلامت عمومی حیات افراد سخن به میان می آید، دارای ارتباط معناداری با دیگر حقوق اینای بشر می باشند. از این رو است که توجه لازم و بایسته به تضمین سلامت عمومی شهروندان بر سلامت عمومی شهروندان از سوی دولت ها فارغ از ساختار نظام سیاسی آنها امری ضروری به نظر می رسد. تهیه، تدوین و تصویب حجم وسیعی از اسناد و معاهدات بین المللی مرتبط با صلاحیت نهادی های عمومی در تضمین سلامت عمومی و نیز وضع قوانین و مقررات موضوعه داخلی در این زمینه خود دلیلی بر این مدعا است. با این وجود، پیشینه فعالیت و اقدامات نهادهای عمومی و نیز اشخاص حقوق عمومی تنظیم کننده مقررات سلامت عمومی حاکی از عدم وجود شناخت لازم و جامع از سوی اشخاص و نهادهای مسوول در حوزه سلامت عمومی و نیز عدم توجه کافی به چالش ها و الزامات دولت ها در تنظیم مقررات در حوزه سلامت عمومی شهروندان می باشد. در این پژوهش، ضمن تلاش برای ارائه بررسی صلاحیت نهادی های عمومی در تضمین سلامت عمومی شهروندان به مثابه حقی ذیل حقوق شهروندی، کوشش گردیده است تا چالش های نهادی عمومی در تنظیم مقررات در حوزه سلامت مورد تحلیل قرار گرفته و الزامات لازم الرعایه از سوی دولت ها و نهادهای عمومی در این زمینه بیان گردد

کلمات کلیدی:

صلاحیت، نهادی های عمومی، تضمین، سلامت عمومی، شهروندان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1629471>

